

Vandring runt Storudden

Text och foto: Margot Östlund

Intresserade vandrare runt Storudden.

En solig och skön söndagsförmiddag i början av juni samlas ett gäng vandrare vid Trödje båtklubbs brygga i Trödjefjärden. I ett samarrangemang mellan båtklubben och hembygdsföreningen hade man förberett båttur och vandring vid Värön, dock genomfördes enbart vandringen då inga anmälningar inkommit till båtturen.

Ingemar Wahlman inleder med att berätta om båtklubben och det arbete som resulterat i den fina anläggningen med sitt klubbhus. Därefter vandrar vi, med Runo Bro i spetsen, efter Värölandet mot Storudden.

Vi passerar då den bunker, som försvaret byggde i slutet av 1970-talet som försvar mot ett eventuellt U-båtsangrepp. Det var väl en viss U-båtshysteri i Sverige under den här tiden.

Trödjefjärden, som karaktäriseras av en förkastningsspricka, är närmare 50 meter djup direkt utanför kustlinjen och en möjlig väg för U-båtar. Det blev dock aldrig aktuellt att montera upp någon kanon i bunkern och nu är vägen dit igenväxt av sly.

Nåväl vi vandrar vidare och stannar till vid en av de små vikarna som är omgivna av blankslipade klippor. Där berättar Ingrid Wänstrand om det marina läget. Hon berättar

också om hur vikarna förändras, mycket beroende på den landhöjning som pågår i våra trakter och som är unik för Östersjön i förhållande till andra hav och innanhav. Det bildas s.k. flador. Det är vikar som i olika stadier avskiljs från havet och som har en stor mångfald av arter, både inom flora och fauna. Knoppslinga, vitstjälksmöja och borstnate är fanerogamer som man kan finna i vikarna liksom kryptogamer som t.ex. rödsträfsse och brunlick.

Runo Bro berättar om försvarsbunkern på Värölandet.

Den viktigaste brunalgen som finns i Östersjön är blåstången. Blåstången är enkönad och har alltså både han- och honplantor. Fortplantningen sker genom stora utsläpp av ägg respektive spermier under perioder av full- och nymåne. Blåstången har som marin art ett genetiskt minne, där oceanernas tidvattenrytm ligger som grund för den biologiska klocka som optimalt gynnar spridningen av artens könsceller.

Efter fikapaus på klipporna med utsikt över Trödjefjärden och Enmaren i strålände solsken, vandrar vi runt Storudden på väl utmärkta stigar. Efter en givande förmiddag når vi så Värö brygga och färden går hemåt.

[Hillebygden, Nr. 2, 2006]